

Rusai išvaromi iš Egipto žemės

Apie 15 metų trukusi egiptiečių ir rusų bičiulystė paskutiniu metu staiga pašlijo. Egipto prezidentas Sadat davė ultimatumą išsikraustyti rusų patarėjams ir technikams iš Egipto. Skaičiuojama, kad Egipte buvo apie 20.000 rusų įvairių patarėjų. Specialūs lėktuvai juos išveža atgal Rusijon.

Kokia buvo priežastis to staigaus Egipto posukio, viso pasaulio spauda dar tebespėlioja, nes nei Sadat, nei Maskva apie tai daug nekalba. Tarp įvairių spėliojimų gali būti šios priežastys. Pirmą, kad Maskva nesutiko Egiptui duoti prašomos paramos: prisiūsti daugiau ofensyviųjų ginklų prieš Izraelį, antra, kad rusų instruktoriai per daug pradėjo kištis į Egipto kariuomenės reikalus, sukeldami kariuomenėje didelį nepasitenkinimą ir trečia augęs nepasitenkinimas Rusijos įtaka Viduržemio jūroje.

Egipto ir Rusijos draugystė buvo užsimezgusi Nasserio laikais, kurio politiką tęsė naujas prezidentas Sadat. Rusija davė nemažą pagalbą Egiptui ginklais ir kaulinių bazinių įrengimais 7000 milijonų dolerių vertės.

NESEKMĖS PRADŽIA

1967 metais Izraelis šešių dienų kare davė didelį smūgį Egiptui, užimdamas žemės plotus prie Sinajaus kalno ir Suezio kanalo. Tuomi buvo suduotas didelis smūgis Rusijos prestižui. Todėl Egiptas nori žūt - būt atsiimti tas žemes. O tam reikalinga yra stipresnė Rusijos karinė parama. Tačiau Maskva nenori įsivelti į Egipto ir Izraelio karą, todėl atsisako didesnės paramos.

Rusijos komunistų partija nori tikrai pasinaudoti Egipto ir Izraelio nesantaika, kad galėtų įkelti koją prie Viduržemio jūros ir per Egiptą įžengti į Afrikos kontinentą.

Tai senas Rusijos imperializmo siekimas prasidėjęs nuo Petro Didžiojo laikų ir tęsiasi iki mūsų dienų. Nes Viduržemio jūros dominavimas yra strateginis punktas — užvaldyti Pietų Europą ir Šiaurės Afriką.

PRADEDATA ATBUSTI

Sadat atrodo pradeda praregėti ir pamažu bando nusikratyti Rusijos draugystę, kad galėtų laisviau tvarkytis. Sadat pamatė,

kad neapsimoka kol kas užsitverti nuo Vakarų pasaulio, kuris gali būti jam naudingas užbaigti konfliktą su Izraeliu.

Žinoma tas naujas posūkis Egiptui ir tuo labiau Rusijai nemažai kainuos. Rusija taip pat greitai neatsisakys "draugystės" su Egiptu, nes yra sudėjusi didelės sumas dolerių ir be to svarbu išsilaikyti prie Afrikos pakrančių.

Iš kitos pusės Egiptas kol kas nebus pajėgus vienas atsiimti užgrobtų plotų, nei kariniu nei diplomatinio keliu. Karui su Izraeliu Egiptas nėra dar pasiruošęs, nes trūksta modernių ginklų, o diplomatinio būdu Egiptas laimės eidamas ne su Rusija, o su Vakarų pasauliu, ypač su Šiaurės Amerika.

Rusija be abejo darys viską, kad išlaikytų "amžiną draugystę" su Egiptu, kaip ji bandė tokius "draugystės ryšius" užmegsti su Pabaltijo valstybėmis 1940 metų vasarą, bei su kitais satelitiniais kraštais po II pasaulinio karo.

Šiuo metu Egiptas dar gali atsisakyti tos "draugystės", nors ir kainuotų nemažai, tačiau tuomi išlaikytų savo suverenumą. Atrodo, kad šiuo keliu Egiptas pasuko ir pamažu atsikratys nuo tos "draugystės" su Rusija.

J. Pragiedrulis.

IŠ VISO PASAULIO

• Amerikos Lietuvių Taryba — ALTas praneša, kad iš Lietuvos gautomis neoficialiomis žiniomis, Vytautas Simokaitis, bandęs pabėgti su žmona lėktuvu, yra gyvas ir randasi uždarytas kalėjime. Giminės jį gali aplankyti vieną kartą per metus. Ankščiau buvo pranešta, kad Simokaitis yra sušaudytas. (ALT informacija).

• Daugėja pabėgėlių. Per 1970 m. 10 mėn. iš Rytų Vokietijos į Vakarus pabėgo 700 asmenų, gi 1971 m. pasirašius sutartį tarp V. Vokietijos ir Sov. Sąjungos per du mėnesius pabėgo 240.

• Sov. Rusijos poetė Natalija Garbonevskaja, protestavusi prieš Čekoslovakijos okupaciją 1969 m. buvo suimta ir uždaryta į psichiatrinę ligoninę. Dabar išleista ir paskelbta "pagijusi", išreikalavus jos parašą, kad ji tokių "nesveikų dalykų" nedarysianti.

• Argentinos vyriausybė išleido dekretą Nr. 4403, kuriuo įpareiguoja Ministerio de Bienestar Social suteikti reikalingiems asmenims senatvės ir invalidiškumo pensiją, kuri ankščiau buvo duodama per valstybės

prezidentūta. Pensiją gali gauti Argentinos piliečiai gimimu arba naturalizuoti ir užsieniečiai išgyvenę krašte ne mažiau kaip 10 metų (ankščiau buvo 5).

• Ispanijos vyriausybės galva gen. Franco paskelbė dekretą, kuriuo įpareiguoja jam mirus, valdžią perimti dabartiniam prezidentui Luis Carrero Blanco, 69 metų amž. (Franco turi 79 m.), kuris jau 36 metai kaip yra vyriausybės narys. Po aštuonių dienų jis turi valdžią perduoti tiesioginiam gen. Franco įpėdiniui princui Juan Carlos de Borbon.

• Birželio 21-22 dienomis Pavergtų Tautų Generalinio komiteto nariai aplankė Vašingtone visą eilę JAV Kongreso narių. Komiteto pirm. yra lenkas Stefan Korbonski, Lietuvą atstovauja V. Sidzikauskas. Apsilankymo tikslas — pateikti PET pažiūras ryšium su tarptautinės padėties poveikiu Rytų ir Vidurio Europos klausimams. Buvo aplankyta 15 kongresmanų. Kongreso vadai pasikalbėjimų su PET atstovais metu pažymėjo remią Rytų ir Vidurio Europos pavergtųjų tautų laisvo apsisprendimo teisę. E.

• Buvusio Čekoslovakijos komunistų partijos vado Aleksandro Dubčeko pasekėjai yra šiuo metu teisiami Prahoje kaltinant juos išdavimu ir priešinga šios valdžios veikla. Keletas jų nuteista nuo 2 iki 6 metų kalėjimo. Visi kaltinamieji yra daugumoje intelektualai ir komunistai, bet komunistai nacionalistai, kaip ir jų buvęs vadas Al. Dubček, norėjęs prieš keletą metų išvaduoti Čekoslovakiją nuo rusų jungo.

"EL TIEMPO"

Mendoza 2280. Avellaneda. Buenos Aires
T. E. 208 - 5027
Reg. Nacional de la Propiedad Intelectual
Nr. 1.052.961
Director resp. — AGUSTIN STEIGVILA

CORREO ARGENTINO CASA CENTRAL	Franqueo Pagado
	Consección No 1384
	Tarifa Reducida
	Consección No 4015

SVEIKI SUGRĮŽĘ IŠ JAUNIMO KONGRESO!

Jau netrukus grįžta mūsų jaunimas iš Jaunimo Kongreso. Visi metai kaip kalbėjome ir rašėme apie šį didingą reikalą — ir štai jis laimingai realizavosi.

Yra labai žavėtinas dalykas, kad lietuvių išeivija skirtingose šalyse įsikūrusi, skirtingose sąlygose gyvendama, vienodai puoselėja lietuviškos tautos meilės ugnelę, skiepydama ją taip pat ir savo vaikams. Tasai lietuviškas jaunimas, daugumoje gimęs ir augęs ne Lietuvoje, sugužėjo į šį kongresą iš visų kraštų. Svetimtaučiai stebisi, kad lietuviai, būdami mažos tautos emigrantai stebėtina energija ir dvasios stiprumu, suruošia tokius didingus dalykus kaip šis Jaunimo Kongresas ar Tautinių Šokių šventė. Nepagailėta daug lėšų ir daug darbo jaunimui.

Džiaugiamės, kad ir Argentinos lietuvių jaunimo gražus būrelis dalyvavo šiame Kongrese ir šoko Taut. Šokių šventėje įsijungęs į 2000 šokėjų ratą.

Sveikiname laimingai sugrįžusius! Tikimės, kongrese turėtoje progos pasisemti lietuviškos dvasios, pamatyti kaip gyvena ir veikia kitų kraštų lietuviai, kaip dirba lietuviškas jaunimas.

Su nauja energija su nauju ryžtu išjudinkite jaunimą Argentinoje į lietuvišką veiklą.

Jaunimo sutiktuvės su jų pačių atliekama programa įvyks rugpjūčio 26 d. Lietuvių salėje. Ruošia jaunimas pasilikes namuose. Visi dalyvaukime.

(Redakcija.)

Atlanto nugalėtojai Darius ir Girėnas prie savo konstrukcijos orlaivio "Lituanika". Liepos mėn. yra prisiminamas jų žygis.

ROMAS KALANTA

Degančiom rankom jums dalinu
Kiekvienam po žariją,
Nebijokit ištiesti delnų —
Tegu žaizda neužgyja.

Gruzdančiom lūpom ir tau
Tariu karštyje tirpstantį sakinį,
Kad anglėjančiais vydžiais matau
Nuo kapo nuristą akmenį.

Ir nesudegu čia liepsnose
Pavirsdamas dulke pilka —
Virš Kauno ir Nemuno skraido dvasia,
Nepasiekiamo jokios kulkos.

Kazys Bradūnas.

SVEIKI ATVYKĘ IŠ DĖDĖS SAMO ŽEMĖS!

Ateikite pasimatyti, išklausti ir pabendrauti su mūsų lietuvišku jaunimu, grįžusiu iš II Kongreso

JAUNIMO SUTIKIMO VAKARE,

kuris įvyks 1972 m. rugpjūčio 26 d. 21 val. Aušros Vartų parapijos Lietuvių Salione, Brasil 835.

PROGRAMOJE:

Artistiniai jaunimo numeriai
Grįžusiųjų įspūdžiai
Lunch - užkandžiai
Orkestro muzika ir šokiai.

Prašome iš anksto įsigyti bilietus: kaina 10 pežų. Bilietus galima gauti Lietuvių parapijoje, pas "Ateities" ir "Atžalyno" ansamblio narius.

Priėmimo Komisija.

Didingai Praėjo Tautinių Šokių Šventė

Sekmadienį, liepos 2 d. Čikagoje su didžiausiu pasisekimu praėjo Laisvojo pasaulio Lietuvių IV Tautinių Šokių šventė. Ši šventė daugiausia pasitarnavo lietuvių vardui išskeldinti, nes joje dalyvavo, be daugelio įvairių aukštųjų asmenybių, JAV. prezidento žmona — ponija Patricia Nixon, kuri ir atidarė šią šokių šventę sekančiais žodžiais: "Prieš keturis metus mano dvi dukterys ir Dawid Eisenhower, tada dar nebuvęs mūsų šeimos narys, dalyvavo lietuvių tautinių šokių festivalyje Čikagoje ir grįžę namo pasakė: Mama, privalai nuvykti kitą kartą. Tai puikiausias pasirodymas pasaulyje. Palaikykite savo kultūrą gyvena, kad kiti galėtų ja džiaugtis. Man nereikalinga keliauti aplink pasaulį ir net savo krašte, aš tik turiu atvykti Čikagon pamatyti susirinkusias žmones iš viso pasaulio". Ponia Niksonienės kalba buvo palydėta susirinkusių minios plojimu. Jai buvo iteikta simbolinė dovana - didelis gintarinis papuošalas.

Kongresmanas E. Derwinsky savo sveikinime pastebėjo, kad laisvė turi būti visiems žmonėms, sveikino lietuvius ir šventės vadovui dr. L. Kriaučeliūnui iteikė Amerikos vėliava, kuri ta rytu plevėsavo virš kapitoliaus Vašingtono, kuris savo ruožtu ją iteikė Liet. Bendr. nei, šios šventės organizat. Senatorius Percy savo kalba pradėjo lietuviškai: "sveiki lietuviai". Tis taip pat priminė pažada, iš Lietuvos trispalvę, kuri buvo Apollo 16 astronautui nugalbentis mėnuli. Iteikė lietuvių pasiuntinvei Vašingtono. Baigė sveikinimą lietuviškai "Tegyvuojia laisva Lietuva".

ŠVENTĖS EIGA

Šokių šventėje buvo per 13.000 žiūrovų. Daugelis stovinių užpildė visas vietas, nes jau nebuvo vietų. Į šokių šventę su-

važiavo 53 šokių grupės, dalyvaujant 2000 šokėjų — vyresniųjų ir liuanistinių mokyklų. Šokiams grojo pūčių orkestras vad. Avlydū Vasaičiui, pasikeičiant su Kanados lietuvių lia-

choru) ir Suktinį.

Šventė baigta vyresniųjų pasirodymu su Subatėle, Motuše mano, Sadute, Aštuonyčių pritariant moterų ir bendram chorui. Šokant Suk, suk ratelį, grupės pa-

Šokėjų pora Lietuvos upės pakrantėje.

dies instrumentų orkestru, dirig. Zigmo Lapino. Kanados orkestrui pritarė Operos ir Dainavos ansamblių chorai.

Pirmoje dalyje vyresnieji pašoko: Gyvatarą, Kubilą, Rugučius, Audėjelę, Lino mėlyną žiedelį (su choru), o po to Linelį, Ketvirtainį ir Malūną. Malūną šokant pasitraukė ponija Nikson su kitais svečiais ir pareiškė, kad ji šventę nepaprastai susižavėjusi ir tikisi atvykti kitą kartą.

Jaunesnieji šokėjai pašoko: Žilvitį, Noriu miego, Kalvelį (su

liko aikštę tuo užbaigdamas istorinę šokių šventę.

Vyresniųjų grupių šokėjai buvo suvažiavę iš JAV, Kanados, Urugvajaus, Vokietijos, Brazilijos, Argentinos ir kt.

Šokių šventė praėjo labai įspūdingai, labai gražiai išplanuotais įėjimais, išėjimais ir pačių šokėjų nustatymais. Šokėjai pasirodė puikiai, nežiūrint, kad susirinkę iš visų pasaulio vietovių ir turėję tik vieną bendrą repeticiją. Tai atlikta tik dėka organizatorių ir vadovų sugebėjimams.

KAI VYTELĖ SU VYTELE SUSITINKA

"Draugas" rašo: "Staiga vienos mašinos vairuotojas pradėjo šypsotis ir moti. Mojo ir jo bendrakeiviai. Vėliau pamačiau langą lietuviška vyty. Toj tūkstantinėj mašinų virtinėj vytelių dėka lietuvis pažino lietuvi ir brolių pasveikino. Tą trumpą akimirka, kai abi mašinos važio greta, o mes abiejų mašinų keleiviai, mojavom vieni kitiems, buvo tokia džiaugsminga. Nepažįstami, bet taip artimi, gal gyvenime niekad nesusitiksim, bet tos mažytės vytelės taip suartino, kad ir namo grįžus rūpėjo — ar lai-

mingai nuvažio, kas jie tokie buvo?".

Taip būna ne tik Amerikoje, taip pasitaiko ir Argentinoje. Dar daug lietuvių turi savo autus ir labai daug jų pasipuošia su lietuviška vytele ant automobilio lango. Kai vytelė su vytele susitinka, mes šyptelėjim, pasveikiname rankos mostu ar paspaudžiam auto signalą. "Štai lietuviavai pravažiavo" — taria vienas iš mūsų bendrakeivių ir tuo momentu pasidaro lengviau ir linksmiau.

Nepraleiskim progos pasveikinti vytele.

Šokių šventės vadovė buvo G. Brechmanienė, šventę atidarė komisijos pirm. L. Kriaučeliūnas, pranešinėjo Lina Verbickaitė ir Jolita Kriaučeliūnaitė. Šventės globėja ir organizatorė — Lietuvių Bendruomenė. Buvo išleistas šventės leidinys, kuriame įdėti šilti sveikinimai viceprez. Spiro Agnew, Kanados min. pirm. Trudeau. Illinois gubernatoriaus Ogilvie, Čikagos burmistro, vysk. Brizgio ir tt.

ŠVENTĖS IŠVAKARĖS

Patį Tautinių Šokių šventę pradėta liepos 1 d. Jaunimo Centre, kur buvo uždegtas aukuras, o žodį tarė Kanados Liet. Bendruomenės pirm. E. Čiuplinskas. Aukurą uždegė: M. Baronaitė, Grėbliūnaitė, M. Ressleris, J. Čiurkinas. Vainiką padėjo: Eglė Pauliukonytė, Juozas Deveikis ir Petras Bilevičius.

Šventę atžymėjo net pirmuosiuose puslapiuose visa Čikagos didžioji spauda, dedama nuotraukas ir aprašymus, skelbė radijai ir televizijos tinklai. Šventė parodė, kad lietuviai moka organizuotis ir dirbti. Gi atsilankymas ponios Niksonienės iškėlė lietuvių tautinę vertę.

(Aprašymas apie Jaunimo kongresą tilps sekančiame Laiko Nr.)

DEMONSTRACIJOS JAV-BĖSE R. KALANTAI SUSIDEGINUS

Cleveland mieste gegužės 22 d. įvyko pirmoji lietuvių demonstracija. Ją surengė Lietuvių Jaunimo Žygio už tikėjimo laisvę organizacija.

Čikagoje lietuvių demonstracijos įvyko gegužės 24 d. Dalyvavo apie 3.000 žmonių. Įvyko ir gedulo eisena, nešant juodą karstą ir plakatus. Dalyvavo įvairių pavergtų tautų atstovai. Demonstracijas organizavo AL-Tas ir Liet. Bendruomenė. Abejose demonstracijose dalyvavo daug lietuviškojo jaunimo.

New Yorke demonstracijos įvyko geg. 28 d. pačiame miesto centre. Tūkstančiai žiūrovų stebėjo lietuvių solidarumo eisena. Latviai ir estai žygiavo drauge su lietuviais.

Mažoje dainų šventėje, rytiniame JAV pakraštėje, kurioje dalyvavo apylinkės chorai, paminėta muziko ir veikėjo Aleksandro Aleksio 85 metų sukaktis. Jis nuo 1924 metų vadovauja Waterburio šv. Juozapo liet. parapijos chorui.

IVYKIŲ LIETUVOJE ATGARSIAI

Argentinos sostinėje išeinantis laikraštis "Buenos Aires Herald" anglų kalboje, 1972 m. liepos mėn. 10 d. laidoje talpino platų pranešimą iš Maskvos, užvardindamas: "Trys nusižudymai ugnimi — Stiprėja liaudies neramumai Lietuvoje". Korespondentas pastebi, kad Kremliaus valdžiai tenka susidurti su naujais ir pavojingais sunkumais Lietuvos "Sovietų Respublikoje". Pažymi katalikų viešą nepasitenkinimą dėl tikybės persekiojimų ir žinias apie neramumus, kurie pasiekia pasaulinę nuomonę nežiūrint griežto tikrinimo iš sovietinių įstaigų pusės. Kremliaus valdovai esą ypatingai susirūpinę, kad neramumuose dalyvauja jaunimas, gimęs po 1940 metų — jau sovietų valdžioje, ir kad bruzdėjimas gali plačiai paplستی dėl tautinio ir tikybinių nepasitenkinimų. Korespondentas plačiau susitopena prie įvykių po jaunuolio Kalantos mirties ir sumini, kad birželio mėnesį įvyko naujas prieš-sovietinis išsiveržimas Vilniuje, per sporto rungtynes. Žiūrovai

— daugumoje mokiniai — atsiskakė atsistoti griežiant sovietų tautinį himną, iškėlė lietuviškas vėliavas ir išdalino prieš-sovietinius lapelius. Apie 150 žiūrovų buvo suimta. Korespondentas iš naujo pažymi, kad šie jaunuoliai neturi tiesioginio asmeniškio patyrimo iš Lietuvos Nepriklausomybės laikų ir daugeliui jų yra taip pat mažai žinomas "Miško Brolių" partizaninis veikimas prieš sovietus, kurių kovos nusitęsė iki 1950 metų.

Antroji tautinio pasipriešinimo auka esą jaunuolis vardu Stonis, kuris sudėgė Gegužės mėn. 29 dieną. Prieš tai vietos policija sustabdė jį su trim draugais bandyme iškelti Lietuvos vėliavą Varėnos miestelyje, Lietuvos pietryčiuose. Jau prieš pastaruosius įvykius vietinės komunistų partijos vadai gerai žinojo apie jaunimo nusistatymus ir su jais susijusius sunkumus. Praeitais metais partijos vadovas skundėsi dėl jauniosios kartos laikyenos partijos suvažiavime ir įspėjo apie galimas pasekmes, pridurdamas, kad

"jaunimas yra gerai susipažinęs su savo teisėmis, bet visiškai užmiršta savo aukštą pareigą prieš visuomenę". Šis reikšmingas pasisakymas veda prie toli siekiančių išvadų.

Bendrais bruožais tenka pastebėti puikią korespondento orientaciją apie Lietuvos padėtį, atsižvelgiant, kad įvykiai ir nuotajkos bei nusistatymai yra aprašomi Maskvoje. Tarptautiniams žurnalistams kelias į Lietuvą ir kitus pavergtus kraštus tebelieka uždarytas. Atrodo taip pat, kad tiek Kremliaus valdytojai, tiek komunistų partijos šulai Lietuvoje iš lėto prieina įsitikinimo, kad "nesustabdysi upės bėgimo", kad tautinių nusistatymų nuslopinti nėra vilties ir kad, šiaip ar taip, turės skaitytis su padėtim ir ieškoti kelių susitarimui su jaunąja karta, kurios labai mažą dalis yra paliesta sovietinės propagandos, nusitęsios virš 30 metų.

Gal po kelių metų pasidarys įmanomas ir pokalbis su sovietų viršūnėmis dėl užimtųjų tautų ateities. Be abejo, šiuo ir būsimuoju laiku mūsų nusistatymas

turi likti nepakeičiamas: Baltijos ir kitos tautos privalo grįžti į laisvųjų valstybių tarpą, atmetant bet kurį pašalinį kaimynų kišimąsi į jų tautinius, tikybinius ir politinius reikalus. Kremliaus valdovams gyvenimas taip pat taptų lengvesnis, jei vietoje eilės pavergtų ir priešingų tautų, turėtų kaimynystėje neturalias, patenkintas valstybes.

Leonardas Sruoga.

Paskutiniai įvykiai. Sekant vietinę Argentinos spaudą, sužinota, kad liepos 3 d. Kaune susidegino trečiasis lietuvis — ši kartą ne jaunuolis, bet 60 metų darbininkas Andriuškevičius. Susideginimo priežastis — protestas prieš sovietinę okupaciją. Jis miręs sekančią dieną ir sovietų slaptoji policija jį nežinomojo vietoje palaidojusi. Birželio 10 d. kitas darbininkas Žališkauskas 62 m. amž. apsipliesęs acetonu — greit degančia medžiaga, bet buvo suimtas nespėjęs jam užsidegti.

Po trečiojo susideginimo neramumų nebuvo, tačiau lietuviai

nėra nusiraminę ir tas kelias didelio rūpesčio Kremliui. E.

Tautinės nuotakos atgyja taip pat ir kitur, kaip Ukrainoje, Gruzijoje, Azerbaidžiane, Uzbekistane, Kazachstane ir kitose nerusų respublikose, jau nekalbant apie Latviją ir Estiją. E.

Sov. Sąjungos užsienio reik. ministeriui A. Gromyko lankantis Belgijoje įvyko įvairios manifestacijos. Manifestantai bandė prištarti prieš Gromyko šaukdami "Tegyvuojia laisva Lietuva!". Taip pat buvo iškeltas plakatas su įrašu "Laisvė Lietuvai!". Manifestantai iteikė laišką Brujas miesto burmistrui prašydami jį įduoti Gromyko. Laiške kalbama apie pavergtas tautas.

La Nacion.

Italų spauda praneša, kad dėl įvykių Lietuvoje "Arbertelli" technikos institute Romoje studentų tarpe įvykusios muštynės dėl Lietuvos. E.

Red.

MOTERS GYVENIMO RUDUO

FIZIOLOGINIAI PAKEITIMAI

Moterys, sulaukusios 45 - 55 metų amž. pereina per tam tikrą savijautos reiškinį pakeitimo laikotarpį, kuris ne vienai suteikia daug nemalonumų, rūpesčio, depresijos ar baimės. Tame laikotarpyje moteris pastebi savo

gų išsekimo, kuris jau reikalauja nuoseklaus gydymo.

O reikalas yra labai paprastas. Po šviesaus moters pavasario, kada ji sukutia šeimą ir derlingos moters vasaros, kada auginami vaikai, jos organizmas pereina į poilsio ir ramybės fazę — moters rudenį.

kad jos grožis ir jos jaunystė nuo jos pabėgo. Sidabro siūlai dažo natūralią plaukų spalvą, odos elastingumas silpnėja, padaugėja raukšlių raukšlelių, kurios pasidaro vis gilesnės ir panašėja į sausos dirvos išarimą. Pamažu jaučiamas ir atminties susilpnėjimas ir jau be akinių negalima apsieiti.

Daina ir draugystė išlaiko dvasinę lygsvarą.

organizme anksčiau nebuvousių reiškinį: melancholiją, nemigą, pakilusį nerviškumą, karščio mūšimą, šaltą prakaitavimą. Tie reiškiniai kiekvienoje moteryje pasireiškia skirtingai: kartais pavieniui, o kartais ir visos jų kompleksas vienu metu. Tų visų reiškinų organinė veikla dažnu atveju priveda prie organizmo jė-

PSICHINIAI MOTERS MOMENTAI

Kartu su fiziologiniu moters kūno pasikeitimu tuo laikotarpiu keičiasi ir moters psichika. Ji pasijunta, kad eina žemyn... "Kas man beliko?" — klausia nė viena moteris sulaukusi tam tikto amžiaus, kada ji pastebi,

Didelė dalis moterų, kurios vos tik senėjimo ženklams pasireiškusi, tuoj beviličiai kapituliuoja, baimingai žiūri į artėjančią gyvenimo permainą, baimingai laukia tuščios senatvės, kuri atrodo — neišvengiama. Daugeliui moterų dar prisideda vaikų išėjimas iš namų — tas sukelia atsakomybės ir pareigų sumažėjimą. Ne

viena moteris dar senu įpročiu bando tvarkyti savo vaikų gyvenimą — dar nurodinėja, dar pataria taip ar kitaip padaryti. Bet vaikai jau yra suaugę, turi savo šeimas ir dažnu atveju nepaklauso mamos patarimų. Tada motina pergyvena biaurų nereikalingumo jausmą, ji užsidaro savo pačios kevale ir beprasmiškai jame tūno lyg laukdama gyvenimo pabaigos.

Kitos moterys stengiasi kovoti su senatve perdėtu būdu ir nevykusiai. Jos daro brangias ir beprasmes operacijas, dažnai matome vyresnio amžiaus moteris, dažniausiai vietines, kurių storai uždėtas lūpų pieštukas negražiai išsilieja į raukšles, susidariusias aplink lūpas. Arba septyniadesimt metų moteris nusidažiusios mėlynai ar geltonai plaukus ar užsimaukšlinusios modernišką peruką — padaro iš savęs baidyklę. Nors ir storas pudros sluoksnis jis nepajėgs paslėpti pragyventų metų raukšlėtame veide.

PRASMINGA SENATVĖ

Nepasiduokime nei vienai nei kitai grupei — nei su dažais nuslėpsime savo metų, nei užsida-rę savyje ir atsiskyre dvasiniai nuo pasaulio nesuteiksime nei sau nei savo artimiesiems nusiramini-mo.

Kiekvienas įžengimas į naują gyvenimo laikotarpį surištas su sunkumais. Tie sunkumai nėra maži. Kas gali ištrinti nenaudingumo jausmą, kuris skverbiasi į moters sąmonę? Kas tada belieka? Gausiausia moterų tarp 50 ar daugiau metų turi tą jausmą ir jų noras atjaunėti arba apsilaidimas yra tikrai išorinis ženklas sunkios vidujinės krizės.

Sunkumai yra tam, kad su jomis kovoti ir jas nugalėti. Kas su jomis kovoja, išeis iš tos kovos patyręs ir gudrus.

Senesnis žmogus, nežiūrind bendrų žinių, pasidaro turtingesnis gyvenimo patyrimu ir supratimu. Mes galime ir turime

būti pavyzdžiu, o tas tikrai galima, jeigu mes patys tvirtai stovime ir savo lygsvarą surandame.

JIEŠKOKIME NAUJŲ KELIŲ

Niekad nėra vėlu ieškoti naujų kelių. Kodėl šio amžiaus sulaukusi moteris negali siekti aukštesnio mokslo? Mokslas atnaujina dvasią ir stipriną atmintį. O, jei ne — tai kodėl neskaityti knygų? Jų yra tiek daug ir jos šli-fuoja mūsų dvasią. Jaunystėje — šeima, vaikai, darbas nebūta laiko, dabar yra laiko galima pasiūvesti lektūrai. Išgyti savo amžiaus keletą artimų draugijų, su jomis laiks nuo laiko susitikti, pasišnekėti jaukioj nuotaikoj prie arbatos stiklo ar matės, nueiti pasivaikščioti, nueiti į kiną, teatrą. Lietuvių kolonija Argentinoje turi lietuviškų organizacijų — ten aktyviai dalyvauti. Sekmadie-niais, dvasiniam atsinaujinimui nueiti į bažnyčią, ypatingai į lietuviškas pamaldas. Po pamaldų ar po parengimų susitikti su senais pažįstamais, pasišnekėti. Lietuvių parapija ir kitos organizacijos dažnai ruošia įvairius parengimus, pietus, vakarienes, trūksta darbininkų, kodėl nenuieiti padėti ruošiant šiuos parengimus. Vakaraus namuose dirbti ką nors mėgiamo: siuvinėti, megzt i, piešti. Aplankyti ir paguosti ligonius. Aplankyti mirusiųjų kapus, patvarkyti vieną kitą apleistą kapą. Nepagailėti šypsni, kas jus užkalbina, nei malonaus žodžio. Rasti laiko išklausti kitų vargams ir rasti paguodos žodelį ir tt.

Ak, kiek daug pensininkė — "jubiliada" moteris turi kelių įprasminti savo gyvenimą. Kiek įvairių sričių darbų. Kiek priemonių, kad užmiršti tą nelemtą nereikalingumo jausmą ir pasijusti, kad esi pasaulyje reikalinga, kad toje didžioje pasaulio mašinerijoje esi vienas mažas ratelis, kuris užima savo vietą ir yra naudingas ir reikalingas.

O. Kairelienė.

MES LIETUVOS PILIEČIAI — PAREIŠKĖ BRAZINSKAI

BYLOS REIKALU

Vliko pirm. J. K. Valiūnas š. m. kovo mėn. lankėsi Europoje ir taip pat Turkijoje, kur susitiko su Brazinskais, jų advokatu bei turkų valdžios bei teisingumo pateigūnais Istambulo mieste.

Pasiteiravus, kokia Brazinskių savijauta pareiškė, kad pusantrų metų laikymas apsaugoje, vėliau kalėjime, nėra malonus dalykas. Jie laukia bylos Trebizonde ir gerai žino ką teismo posėdyje pareišk. Juk jie ne rusai, bet lietuviai, Lietuvos piliečiai ir turi lietuviškus pasus, jiems duotus Lietuvos gener. konsulo New Yorke.

Byla tempiama, kadangi laisvame pasaulyje nėra lietuvių, kurie galėtų būti vertėjais jų byloje. Bet pagrindinės bylos vilkinimo priežastys yra kitos. Rusams pavyko jų bylą nuvilkti. Sovietai visą laiką vykdė spaudimą Turkijos vyriausybei, reikalavdami, kad rusams būtų leista liudininkų parodymus pateik-

ti raštu. Rusai tokių paliudymų buvo gausiai prisuntę (kad incidentas vykęs virš Rusijos teritorijos). Raštai nebuvo legalizuoti ir juos tekę siųsti atgal. Tokiu būdu susidarė vilkinimas.

Kada gali būti svarstoma Brazinskių byla? — dr. K. Valiūnas pareiškė, kad ji turėtų prasidėti kiekvienu momentu — taip teismo įstaigos buvo pareiškusios Brazinskių advokatu. Neabejotina, kad vilkinimo taktika tęsdami rusai prašys bylą dar atidėti.

TURKŲ DAUGUMA UŽ BRAZINSKUS

Pagal pačių turkų pareiškimus, kaip pasakoja p. Valiūnas, Turkijos visuomenės daugiau kaip 90% yra Brazinskių pusėje. Komunistų organizuojami Turkijoje teroro veiksmai tiek yra įpykinę turkų visuomenę, jog jie politiniu požiūriu yra aiškiai antikomunistinių pažiūrų. Be to turkai turi pakankamai pavyzdžių iš savo istorijos ir jiems labai

aišku, kodėl žmonės iš Rusijos bėga. Turkų masės galvoja, jog 1970 metų spalio 15 d. incidentas lėktuve buvo išprovokuotas lėktuvo rusiškosios įgulos.

"GERA TAUTYBĖ"

Turėti "gerą" tautybę Sovietų Sąjungoje be galo svarbus reikalas. Nuo tautybės įrašymo pase gali priklausyti darbo gavimas, mokslas, karjera, įvairios lengvatos, lygus ar nelygus traktavimas. Žydų tautybės šiuo metu kratomasi (jų skaičius palyginus su 1959 m. sumažėjo penkais procentais). Bet tai liečia ir kitus, ne rusų tautybės žmones, ypač jaunuolius iš maišytų šeimų. Yra aprašomas toks atvejis.

Milicijon prisistato 16 metų jaunuolis pasui gauti. (Sov. Sąjungoje visi piliečiai sukakę 16 metų privalo turėti pasą). Vienas iš jo tėvų — rusų, kitas nerusų tautybės. Jaunuolis nori pasiuinkti nerusišką tautybę. Tada milicijos pareigūnas jį būtinai perspės, kad draugas turi "pilną teisę" pasirinkti rusų tautybę, nes vienas tėvų rusas. Jeigu tai ne-

padės, jis lieps pagalvoti kokių pirmenybių duoda rusų tautybė ir nurodys "koks ribotas pri-taikomumas" lydi nerusų tautybę. Jeigu ir tai nepadės, rusas pareigūnas ko gero pradės jaunuolį egzaminuoti ar tasai moka norimos nerusų tautybės kalbą. Žodžiu, tokiam jaunuoliui reikės parodyti nemaža drąsos ir ryžto, kol jo pasan bus įrašyta nerusiškoji tautybė.

Alg. Baltakis.

KOMPLIMENTAI

Jei kaklas grakštus
Ir skruostai išbalę,
Mes moteriai sakom:
"Tu mano gulbele!"

Jeį glaustos, murkuoja,
Lipšni nematytai,
Mes moteriai sakom:
"Tu mano katyte!"

O jeigu darbšti ji
Be krašto, be galo,
Mes moteriai sakom:
"Tu mano bitele!"

Jeį čiaūška, - Žvirblelis
Jeį čiulba, - lakštutė.
Tarsi pasamdyti
Epitetai budi.

O jeigu supykstam,
Jeį ūpas sugenda, -
Ir tasyk lengvai mes
Žodelį surandam.

Žirafomis virsta
Grakštuolės gulbės.
Bitele - bobšė,
Kuriam rūpi tik bulvės.

Matyt, ir katytės
Prasti reikalai,
Jeį sakom: "Na, ko
Lyg smala prisvilai!"

Jeį čiaūška: "Patauška!"
Dainuoja: "Ko bliaini!"
Ir karvės, ir ožkos
Bandom atkeliauja.

O moteris jaudinas,
Graužia nagus.
Jinai ne žvėris
Ir ne paukštis.
— Žmogus.

Sekmadienio Dimeiai

NERAMI ŽMOGAUS PRIGIMTIS

TARP AUDRŲ

Vieną kartą apaštalai plaukė per Generarato ežerą su laiveliu. Staiga pakilo vėjas ir ėmė mėtyti laivelį. Kristus tuo metu buvo taip pavargęs, kad stipriai miegojo ir neįtuo, kad pakilo audra.

Apaštalai iš karto bandė kovoti su bangomis, bet pailso rankos ir pradėjo imti baimę. Tuomet jie pradėjo žadinti Kristų šaukdami:

—Viešpatie gelbėk mus, mes žūname!

Tuomet atsibudęs Kristus, pamojo ranka ir sudraudė vėją, pasidarė didelė tylą. Kristus tarė savo mokiniams:

—O, menko tikėjimo žmonės, ko bijotės?

Tuomi norėjo pasakyti, kam bijotis, jei esu kartu su jumis. Tačiau apaštalai buvo irgi silpni žmonės ir todėl išsigandę audros, buvo priversti šauktis pagalbos.

Kaip dažnai pasikartoja ši scena mūsų gyvenime. Kai viskas eina gerai, tai atrodo, kad mes esame galingi ir dideli žmonės. Bet kai ateina koks nors bandymas, tuomet pajuntame savo silpnybę ir pradame šauktis Dievo pagalbos.

Atsimenu dar antrojo pasaulinio karo metu, kai vieną birželio sekmadienį buvome patekę tarp dviejų ugnių: volkiečių ir rusų viduryje fronto. Žmonės sustoję lauke ėmė melstis ir prašyti Dievo pagalbos, nes kulkos švilpė per viršų. Frontui praėjus, pirmą sekmadienį mūsų bažnyčia buvo pilnutėlė žmonių.

Tačiau, kad nutilo fronto dundėjimas, žmonės pamažu pamiršo Dievą, bei jo Bažnyčią. Mat, praėjus pavojui, žmonės pasijuto vėl saugesni. Tik vėl užgriuvus mūsų tautai naujai persekiojimo bangai, žmonės sugrįžo prie maldos ir Dievo namų.

MODERNIŠKOS IDĖJOS

Moderniškas pasaulis bando apsieiti be Dievo ir jo Bažnyčios, bando pats sau kurti žemėje rojų, šaukdamas, kad mokslas ir pažanga išgelbės žmoniją iš skurdo ir visų nelaimių.

Tačiau kuo tas mokslas ir pažanga didėja, tuo labiau žmonija slėgia baimės ir nerimo debesys. Nes dažnai mokslo ir pažangos vardu yra keliamos revoliucijos, karai ir pavergiamos ištisos tautos. Vietoje pažadėtojo rojus, žmonės turi kęsti vergiją.

Propaganda ir spauda skelbia laisvę bet ištisos tautos ir valstybės kenčia nelaisvę. Laisvės vardu skleidžiama portnografija, steigiami moderniškai šokių klubai, skleidžiamos mini-mados.

Viskas laisvės vardu, nes tai dabar aktualu ir moderniška, tai reiškia pažangą — "išsilaisvinimą". Tačiau kai paklausime nuo ko žmonija išsilaisvino? Tiesa, ji baigia išsilaisvinti nuo moralės ir etikos, bet dar labiau įpuola į tamsią XX-jo amžiaus vergiją.

Štai laikraščiai, radijas, televizija kasdien didelėmis antraštelėmis skelbia apie apipilešimus, vagystes, žmogžudystes, apie naujų

Moderniško amžiaus tragedija — žmogus pats save uždaro kalėjiman.

revoliucijų židinius ir broližudiškas tautų skerdynes Afrikoje, Azijoje, Amerikoje.

Atrodo, kad žmonija artėja prie Evangelijoje aprašyto sūnaus palaidūno likimo, kuris išėikvojęs savo tėvo palikimą, turėjo pristoti pas ūkininką kiaulių ganyti ir užėjus badui, turėjo pasitenkinti kiaulių ėdalu. Kas yra šių dienų visa civilizacija ir kur ji veda su savo "laisvę"?

(bus daugiau)

kun. Augustinas.

Iš Katalikiško Pasaulio

• Praeitais metais okup. Lietuvoje buvo 809 kunigai, iš kurių 97-riems uždrausta eiti kunigo pareigas. 1970 m. kunigų buvo 916 ir 81 beteisiai. Veikia 627 bažnyčios (1970 m. - 631), kurių 563 turi savo pastovius klebonus. Visos bažnyčios apdėtos valstybiniais mokesčiais. 1939 m. Lietuvoje buvo 14 katal. vyskupų, 1646 kunigai. 1568 vienuoliai ir 1202 bažnyčios.

• Australijos lietuviai ruošiasi dalyvauti tarpt. Eucharistiniame Kongrese 1973 metais. Yra sudarytas ir lietuvių specialus komitetas, kuris tarp kitų dalykų rūpinsis atvykusių lietuvių kongresą priėmimu ir apgyvendinimu.

• Izraelio kontroliuojamoje teritorijoje šiuo metu gyvena apie 100 tūkst. krikščionių. Iš šio skaičiaus 52.500 katalikai: 24.000 lotynų apeigų, o 28.500 - įvairių kitų apeigų.

• Kun. Valdeli Carvalho da Costa, žymus Brazilijos profesorius, įspėja, kad daugelis to krašto katalikų pereina į afrikietiškas religijas. Dvi daugiausia paplitusios religijos yra "ubandizmas" ir "quimbandizmas". Jos pabrėžia emocinį dvasingumą.

• Pietų Amerikos katalikų spaudos unijos iniciatyva buvo suruoštas penktas jų kongresas įvykęs Buenos Aires mieste liepos 11 - 14 dienomis.

VERGIJOS KRYŽKELIUOSE

(Tąsa iš praeito Nr.)

MUS IŠVEŽA...

Pasiruošimas baigtas. Varo vežimą. O Muziukas loja ir draskosi. Rūpi man ir pasiliekančio šunelio likimas. Siuvėjas, kuris pas mus siuvo, stovi lauke su mašina ir jam neduoda pajudėti. Saugo jį, kad niekam neišplepėtų matytų vaizdų.

Pasiprašiau prie šulinio. Palydi sargybinis. Pasizūrėjau į mišką, bet ir ten kyšoja galvos ir bėgti negalima. Atkabinu šunelio rėžį, privedu jį prie siuvėjo ir paprašau, kad pasirūpintų juo. Mane sargybinis nuvaro vežimą.

Eidama pažvelgiau į šulinį ir prie jo augusį medelį. Taip norėjosi apkabinti medelį ir pravirkti paskutinį kartą tėvynėje. Bet ne — neparodysiu savo ašarų budeliams — tegul nesidžiaugia.

Jau važiuojam. Mane veža išvarytas iš Salako ūkininkas. Geras žmogus. Ir jis persigandęs. Mano likimas artimas jam ir kiekvienam padotiam lietuviui.

Sustojam prie Gubavėlės. Ima Blaževičių šeima. Jis buvo komunistuojantis, o jo duktė — komjaunuolė, vakar pynė vainikus mokykloje ir dainavo Stalino garbei. Vanda nepamiršo paimti Stalino paveikslą, nes tikėjo, kad jis jų šeimai pagelbės ir leis sugrįžti į namus. Patekai į komunistų kaltinamųjų sąrašus — ir išgelbėjimo nėra.

Prieina prie manęs vakar be nuotaikos dirbęs komjaunuolis ir įduoda man kepalą ruginės duonos. Paėmiau, nors apie valgį tada negalvočiau.

Prie mūsų prisidėjo naujų vežimų su suimtaisiais. Prsidėjo pasmerkųjų procesija į Dukšto geležinkelio stotį. Žmonės pakelėse smalsiai žiūrėjo į mus ir lydėjo klaikiomis akimis. Mes nežinojom, ką jie tuomet galvojo, bet ši vežimų vilkstinė aiškiai rodė visos mūsų tautos likimą.

DUKŠTO STOTYJE

Dukšto stotyje pilna kariuomenės. Ant bėgių stovi parengti gyvuliniai vagonai su narais ir gerai užrakinti. Krausto mus į vagonus. Netoli pamatau pažįstamą nuovados viršininką A. Pumputį su žmona.

Stotyje tremiamųjų daugybė. Jau mes vagone. Susikraustau ant viršutinių narų. Savo "turtą" nukišu kampan ir atsisėdu prie mažo spygliuotom vielom apraizgyto langelio. Prie manęs užima vietą abu Pumpučiai, toliau ūkininkas Švalkus su žmona, Salako pašto viršininkas Pakulnis su žmona, ūkininkas Raš-

tikas su žmona ir vaikais. Ir vis kas laikas atidaro vagono duris ir įstumia naujus bendrakeleivius. Visi su menkais bagažais, bet maisto turi už mane daugiau.

Aptvėrėm paklodėmis skylę grindyse ir pasidarėm tualetą.

Vaikai buvo neramūs prašė valgyti ir gerti. Vėliau likimas mums su maistu padėjo. Greta mūsų vagonas su žydais. Buvo tremiama žydų rabinų mokykla su auklėtiniais ir personalu. Prie vagonų niekam negalima buvo prieiti, bet Dukšto žydai rado kelią ir maistas jų vagonan plaukte plaukė. Nusibodo sargybiniams perdavinėti maistą. Jie, matyt, nutarė, kad ir kitiems reikia. Atidaro mūsų vagoną ir pastato ryšulį. Tada ir vaikai nurimo.

Aplankė mane brolis Vladas, bet prie vagono jo neprileido. Stovėjo prie vieškelio, kuri žmonės taisė. Atsisėda brolis prie ūkininko, kuris veža žvyrą, pra-važiuojant pasako man kelis žodžius ir vėl nuvažiuoja. Taip ir pasikalbėjom. Buvo mane aplankyti teta Uršulė ir vyro dedienė. Jos manęs nepamatė, bet jų pasirodymas atnešė man ramybės, nes tuo sužinojau, kad vyras ir mergaitė laisvi.

Vagono durys mažai beatsidarinėja. Gyventojų turime šešiasdešimt. Sėdime kiekvienas su savo mintimis. Žmonės gailisi, kad nepasiėmė vieno ar kito menkniekio. Petras Švalkus gailisi, kad nepabučiavo Lietuvos žemės ir tėvui kojų.

SUDIE TĖVIŠKĖS KLONIAMS

Dukšto stotyje mus išlaikė tris dienas. Vidurdienį birželio saulė labai prikaitindavo vagonus ir mes duosome. Mūsų prašymai atidaryti vagono duris liko neišgirsti. Vaikai nuo karščio pradėjo alpti.

Jau birželio 17 d. Maisto mums vis įmeta sargybiniai. Jis buvo skirtas rabinams. Gaunu ir aš virtinę riestainių iš Dukšto geležinkelio stoties tarnautojo Andriaus Švalkaus, bet alkio nejaučiame ir niekas valgyti nenori. Sielos skausmas nutildo alkį ir visus kūno skausmus.

Pradėjo stumdyti mūsų vagonus. Jau vež iš Lietuvos. Paskutiniai vagonų dūžiai, švilpukai ir važiuojam. Vagone mirtina tylą. Visų išsigandusios akys žvelgia pro plyšelius į tėviškės laukus.

Aš sėdžiu prie spygliuotomis vielomis apkalto langelio ir viską matau. Privažiuojame kelią, kuris kerta bėgius. Važiuoja pagyvenęs ūkininkas. Sustoja pra-

leisti traukinį ir išlipa iš ratų. Stovi ir žiūri, žiūri... Nusima kepurę. Susigriebia už galvos ir pradeda rauti sau plaukus. Tai skausmas visos kryžiuojamos mūsų tautos. Ir kas išmatuos jo skausmą, skausmą važiuojančių ir skausmą pasilikusių. Mes jį tada supratom, suprato jis mus. Ir jo šviesus paveikslas guodė mus ir stiprino sunkiomis valandomis ir po daugelio metų neišdilo iš atminties.

Mažoj stotelėj pamatau savo mokinį. Klausiu kas važiuoja. Jis man išvardina keletą pažįstamų ir mano vyrą. Rado, suėmė. Visa nutirpau. Krūtinę spaudžia dar didesnis skausmas. Kas atsitiko su dukryte?

Gaunu pieštuką ir blanknotelį. Rašau giminėms raštelius, prašau neapleisti vaiko ir mėtau pro vagono plyšelius.

Važiuojam pro mažą miškelį. Čia manevravo Lietuvos kariuomenės raiteliai. Staigmena: žaibo greittumu raiteliai išsirikiuoja ir ginklu gerbdami atiduoda mums pagarbą. Tai buvo paskutinė Lietuvos laisvės žiburėlio pagarba mirti pasmerktiems. Tai įvyko netoli nuo Pabradės. Šis vaizdas buvo man ramščiu sunkiausioje gyvenimo valandoje.

ATSKIRIAMI VYRAI

Naujoji Vilnia. Sustojam. Kituose traukiniuose matau tremtinių galvas. Matau ir pažįstamų. Staiga atrakina vagono duris ir iššaukia visus vyrus. Kam? Spėliojimai, abejonės. Gal tardymui, gal dar sugrįš... Iššoko vyrai kaip stovi, dauguma net ir be kepurė. Visus juos pasodino į kitą traukinį. Žmonos dar bandė per sargybinius perduoti maisto ir drabužių. Vieni paėmė, kiti ne, bet ar atidavė, kas gi žino. Mūsų vagone liko tik vienas senukas lenkas iš Dukšto apylinkės, kuris mane Sibire vis guosdavo, kad grįšim. Bet jis negrįžo, mirė...

Naujoje Vilnioje daug žmonių. Visi verkia. Vyrų traukinys išėjo pirma. Birželio 20 d. pradėjo stumdyti ir mūsų traukinį. Prikabino antrą garvežį ir jautėme, kad jau artinasi paskutinės minutės. Visų Naujosios Vilnios bažnyčių varpai iš pat ryto skambino ir skambino. Pavakariais pradėjome galvoti, kad tas varpų gaudimas mums skiriamas.

Šalia traukinio vaikščiojo uniformuotas Lietuvos karys. Glebyje laiko didelę gėlių puokštę ir joje paslėpęs savo lūpas mums šneka:

—Nenusiminkit. Tuojaus bus kas ir mes jus išvaduosim.

Nors viltis išsilaisvinti buvo labai maža, bet to kario žodžiai mus ramino.

(Tąsa kitam Nr.)

